

Anders Hallberg: Tal vid Vinterpromotionens bankett 2007

Talare

Anders Hallberg
Rektor magnificus vid Uppsala universitet

Datum

26 januari 2007

Plats

Uppsala

Herr Ärkebiskop, Herr Landshövding, Fru Universitetskansler, Rektorer och företrädare i rektorsämbetet, Doctores Honoris Causa, Doctores Juvenes, Pristagare, Ärade gäster, Välkomna till Rikssalen och vinterpromotionsbankett! It is with great pleasure I welcome you to the State Hall here at Uppsala Castle and this conferment banquet. In particular, I welcome you, Doctores Honoris Causa. As you will be aware shortly, this welcome speech will be delivered in Swedish, but fear not – there is an English translation available where you are seated. Hur, mina vänner, kan jag undgå att nämna Linné igen, när vi nu detta Linnéår håller doktorspromotion i Uppsala. Det kan jag inte. I aulan tidigare i dag talade jag om hur Linné lyfte sina lärjungar till stordåd. Men man måste ju förstås i samma andetag understryka att dom reste ut i världen på egna ben och många av dom blev storheter i egen rätt. Och det verkar som om Linné storligen gladdes åt deras framgångar. Men den store Linné hade också mindre ädla sidor. Han kunde till exempel visa en viss missunnsamhet mot andra framgångsrika forskare. Bekanta är ju historierna om hur han gav namn åt oansenliga gräs och fula växter efter sina fiender. Den tyske botanisten och Linnés ivrige opponent Johann Georg Siegesbeck – som Linné definitivt inte älskade – fick ju till exempel ge namn åt *Siegesbeckia orientalis*. Det är ett fult och illaluktande ogräs, som på svenska heter ”klibbfrö”. Linné märkte för övrigt sin påse med siegesbeckiafrö ”*Cuculus ingratus*”, det vill säga ”den otacksamme göken”. Detta måste väl ändå kunna betraktas som ett akademiskt nålstick i den högre skolan. Något som Linne inte kunde veta är ju att *Siegesbeckia orientalis* idag används för att framställa en anti-rynkräm som säljs för 135 dollar tuben – så kan det gå. Ett dygdemönster var Linné således inte alltid. Och det är väl som någon en gång skrivit: ”Linné får inte vara helig och oangriplig, för då om någonsin är han verkligen död”. Levde vidare gjorde han förstås genom sina lärjungar. Och han kunde vara hoppingivande och förväntansfull inför deras arbete. Han skriver i inledningen till sin skånska resa publicerad 1751 att hans

apostlar – hans lärjungar – står inför en öppen värld. För om lyckan står dem bi – Kalm från Kanada, Hasselqvist från Palestina, Osbeck från Kina – ”så lära de frambära”, skriver han, ”på rågat fat de märkvärdigaste kuriositeter”. Så talar en handledare som tror på sina adeptter. Och universitetet tror också på sina nya doktorer – på sina nya ambassadörer. På rågade fat ska våra unga doktorer bära fram de märkvärdigaste kuriositeter. I kväll, kära unga doktorer – hedersdoktorer och pristagare – låter universitetet bära fram – inte märkvärdiga kuriositeter hoppas jag – men dignande fat så att ni kan fröjdas och fira era vedermödors vackra resultat, vår doktorspromotion och – naturligtvis – inte minst er själva. Varmt välkomna till Linnéårets vinterpromotionsbankett i Rikssalen på Uppsala slott. Skål!

Taggar

2000-tal, 2007, Man, Rektorstal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/anders-hallberg-tal-vid-vinterpromotionens-bankett-2007>